

אזי הוא יידרש כל הזמן להשתמש בהגנות ולמעשה לא יוכל לצאת מהפוזיציה.
הכרת תודה – Gratitude - מאזנת את רגשות הקנאה באדם הקרוב לי. האובייקט בו אני מקנא הוא גם האובייקט אותו אני מעריך.

הפוזיציה הדכאונית :

הפוזיציה הדפרסיבית תופיע כאשר התהליכים האינטגרטיביים יהפכו להמשכיים, יציבים ורציפים יותר ולכן – היא מסמלת שינוי במבנה האגו.

הצורך העיקרי: לקבל חום והתייחסות מהאם – צורך תובעני טוטלי מלווה בקנאה חזקה.
בניגוד לפוזיציה הסכיזו-פרנואידית, הרצון לקלקל לא מוליד חרדת השמדה – אלא חרדת נטישה.
יחסי האובייקט בפוזיציה זו יהיו שלמים – הדמות המטפלת נתפסת כאובייקט שלם – טובה /רעה /מספקת /מתסכלת. עם השינוי בתפיסת האובייקט יש גם שינוי בתפיסת העצמי – הילד מבין שגם בו, כמו באם יש חלקים טובים ורעים. כחלק מההכרה באם כאובייקט נפרד התינוק מתחיל להכיר ולזהות מערכות יחסים שהאם מנהלת שהוא אינו שותף להם- וזהו הבסיס לקנאה בשלושה קינאה בשלושה – הרצון שהדברים הטובים של האם יעברו לתינוק. פיתוח ניסיון לבעלות על אובייקט אהוב וסילוק "היריב". הילד מקנא ביחסיה של אמו עם אנשים אחרים. אופי התוקפנות בקנאה זו שונה: אין פנטזיה של קלקול האובייקט – אבל יש שאיפה לכך שהאחר לא יקבל מה שאני לא אקבל (ולכן זו קינאה קלה יותר מהקנאה בשניים).

הילד חושש כי בעקבות הקנאה, התובענות והרצון שלו לקלקל – האם תרצה לנטוש אותו. בכדי להתמודד עם הפחד הנ"ל, קיימות הגנות מאניות – סוג הגנות שמאפיינת אותן הכחשה של המציאות הנפשית. התלות באובייקט והאמביוולנטיות כלפיו מוכחשות והיחס אל האובייקט / האם הוא של עליונות, אומניפוטנטיות ובוז, כפי שיפורט מיד.
ישנן מספר הגנות בהן נעשה שימוש בשלב זה :
ההגנות מכוונות נגד חרדת הנטישה שהילד פיתח.

סוד המודעות

הבן בחכמה וחכם בבינה (ספר היצירה א, ד)

הנפש הבהמית והנפש האלוהית

שנפש האלהית מתאמצת ומתגברת על נפש הבהמית במקור הגבורות שהיא בינה להתבונן בגדולת ה' א"ס ב"ה ולהוליד אהבה עזה לה' כרשפי אש בחלל הימני שבלבו ואז אתכפיא ס"א שבחלל השמאלי אבל לא נתבטל לגמרי בבינוני אלא בצדיק שנאמר בו ולבי חלל בקרבי והוא מואס ברע ושונאו בתכלית השנאה והמיאוס או שלא בתכלית השנאה כנ"ל. (תניא יג)

ההכרה האחדותית של ההפכים

אנו נדרשים להתרומם ולעלות להכרה האחדותית גם בהפכים היותר גדולים במציאות שהרי מקורם אחד הוא. כל המבט האנושי שצופה על תופעות העולם ומשתאה מפירוּדן וסתירתן הוא רק מחלה עקב קטנותו ומוגבלותו של האדם שלא תמיד מסוגל להבחין באחדות הפנימית של ההויה כולה. (עולת ראי"ה א, ע"מ קסד)

מקרה א':

בן 22 מוגדר כסובל מהפרעה דו-קוטבית. כל הייאוש אינו אלא נובע מהעמדה של או או כלומר או משיח מלך העולם או מתאבד. וזה כוחה של החכמה, אנחנו מה כלומר הביטול המאפשר לכל חלק לצמצם את עצמו עד שניתן גם להיות לפי חזון על, צופן על, וגם לסבול בסבלנות את המציאות החסרה. תרגיל של דמיון מיידית של העתיד. ללמוד ולעבוד. הקליפה של החכמה: דמיונות והמעלה שלו: החכמה נשיאת ההפכים. הבעיה שהוא אינו רוצה ביעוד שלו.
הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, ליראות את המימד השמימי בעולם הזה. העיקר: לא להפריע. משל של האקווריום. וגם הצמצום: אני לא צריך להאמין שתוך פגישה אחת תחזור לבריאות האיתנה...
מכל מלמדי השכלתי...
הוא בסוף הפגישה מודה שהוא הבין שהוא צריך לחזור לעבוד.